

A lepke kikészítése Mielőtt a helyesen feltüzött lepkét kifejészténők, előszedjük a szükséges eszközöket: 1. a csipeszt (hegyes pinczetta); 2. a feszítő-tűt (tolltartóféle fogantyúba megfordítva elhelyezett hegyes varró-tű); 3. hegyes kék acél gombostűket; és 4. a feszítődeszkát, amely 35—40 cm.-nél hosszabb ne legyen. Ezt úgy készítjük, hogy a közepén tőzegel vagy parafával bélelt léczre két keskenyebb lécszet szögezzünk úgy, hogy közepén hézag maradjon. Ha csavarra járó deszkánk van, azt úgy igazítjuk, hogy a hézag két akkora legyen, mint az állat teste. Czelszerű a deszkát czeruzával, vagy tussal megvonalozni. A deszkára keskeny rajzoló vászon szalagot vagy szeletet (ne közvetlen a hézag szélére) erősítünk meg túvel két oldalt a deszka közepén s innen lefelé kezdjük meg a feszítést. Mindenek előtt az áztatóból kivett lepkét torán megfelelő erővel a csipeszszel megnyomjuk (ezt el ne mulasztjuk soha, mert ettől lesz a lepke hajlékony) és a deszka hézagának pontosan a közepére függőlegesen beletűzzük, úgy hogy a szárnytöve a deszkára fekszik: a szalagot fölibe téve s egyik kézzel tartva, a feszítő-tűvel szárnyait lassan s óvatosan fölfelé húzzuk, de a szárnyat csak a tövén levő erős érnél érintjük és azt nem lyukasztjuk. Ha a szárnyakat kellően felhúztuk, úgy hogy a felső szárny alsó széle merőleges vonalat képez, akkor a szalagot túvel megerősítjük és kifejésztjük a lepke másik oldalát is. Azután megigazítjuk a testét túvel, vagy alája rakott vatta pamacs-csal. Szí úgy elrendezzük csápjait is tűnek és türe tűzött apró papírlarabnak segítségével, a mely a fellálló potroh leszorítására is alkalmas. Ha a deszkának egyik fele megtelt, folytatjuk másik felén s azután a szárnyak alsó részét szélesebb szalaggal letakarjuk és kis czédulára feljegyezzük a fogás s a feszítés napját. Ha a feszítő szalagot több ízben használjuk, a rajta támadt lyukakat mindig előbb kiegyenlítjük; ha pedig már némi jártasságra szert tettünk, a keskeny szalag helyett a Karlinger-féle cellulose-szalagot is használhatjuk; a mely az egész szárnyat elfödi és munkánkat egyszerűsíti. Szárításra a deszkát legjobb zárt szekrényben elhelyezni, a melybe olykor naphthalint teszünk, hogy a rabló rovarokat elűzzük. A lepkét szükséghez képest, de legalább 10—12 napig, nedves időben még tovább is hagyjuk száradni, mert ha előbb leveszszük, szárnyai megvetemednek. A leszedésnél a csipeszszel leszorítjuk a szalagot ott, hol a tűt kiszedjük, mert különben könnyen letörik a száraz csáp. A teljesen kiszáradt lepke alá kis czédulát teszünk, ráírva a termő helyet, a fogás napját s a gyűjtő nevét. Így azután a gyűjteményben helyezük el. *A. A. L.*

Juhokat mételvező légy. A *Lucilia sericata* Meig. nevű legyet Ritsema-Bos Németalföldör mindig juhok közelében figyelte meg a mint nősténye egy-egy juhra száll s annak gyapjára néhány petét ragaszt. Minthogy a nőstény 10—20 darabonként mintegy 500 petét toj, és a légy évenként több ivadékban fellép, neki kedvező években a juhok közt valóságos féreg-járvány uralkodik, a mely az által keletkezik, hogy a petékből 19—40 óra mulva kikelő kukacz eleinte a juh faránál levő gyapjúhoz tapadt